

Плевенски Общински Вестник

Орган и издание на Плевенската Градска Община.

ИЗЛИЗА ВСЯКА СЪБОТА.

ЕДИН БРОЙ 40 СТОТОНКИ.

АБОНАМЕНТ:

20 лв. за година, 10 лв. за 6 месеца
предплатени.

ТАКСИ ЗА ОБЯВЛЕНИЯ:

За годишни и венчални по 20 л. за
некролози 25 л., търговски, адвокат-
ски и др. по 1 л. □ см., приставски по
40 ст. на дума. За малки обявления до
20 думи — по 10 л. за всяко. За по-
вече публикации по споразумение.
Всичко, което се отнася до вестника
се изпраща до редакцията му —
КМЕТСТВОТО — ПЛЕВЕН.

Истината по общината.

(Резюме от „Отчета върху общинските дела“, даден пред гражданите на 15 т. м. в салона на „Съгласие“ от бившия кмет Г. К. Червенков, а сега председател на Общинската тричленна комисия).

Продължение от брой 10.

Общинските управления са създадени поради нуждата и ползата от тях за градове и села. Те са натоварени съгласно закона и правилника за градските общини с задачи-служби главно благоустройство, просветни, санитарни и социални. За изпълнение на тях служби са им дадени права да събират данъци и такси от гражданите.

По начало на общините са оставени ограничени приходи, а им са възложени неизбежни задължения.

На централната власт е възложено да провежда самостоятелна политика във всички области на общественото. Тя може да налага нови данъци и да си реди бюджет и какъвто си ще. Тя има възможността и средствата за голема политика.

Ето защо, когато се говори за общинска политика, трябва да се знае до къде може да се отива. Отделен въпрос е какви права трябва да се дадат на общините. Това може да реши само парламента.

Приходите на общината са ясно определени, а именно: върхнини върху преките данъци, разни такси и берии. Има и непреходими, които според системата на управление, могат да се увеличат до големи размери. Такива са приходите от полски и градски имоти и създаване производствени предприятия. Този е отдел, по който може да се провежда по-самостоятелна политика.

Досегашните управници на общината са обръщали внимание главно на формалната страна на управлението, сведено в представляване в тържества, регистрация и др.

Те в редки случаи са полагали грижи за благоустройството на града. А за социални грижи и дума не може да става, защото това е против техните търговски и спекулантски интереси.

Имотите на общината са използвани и разграбвани от блиски тем партизани. За предприятията те си имат становището „общината е лош стопанин“, нещо верно щом е възложена тем да стопанисват.

Становището пак на комунистите е, че при днешния строй нищо не може да се създава, това ще се роди в колективизма — комунистическото общество. И затова малко внимание обръщат на благоустройството и др. и всички средства разходват за прехрана и безработни.

Нашето — на земеделците становище е: преди всичко благоустройство на града. Социалните грижи също са поставени на първо място, но в кръга на възможното и в помощ на крайно нуждащите се.

Социална политика: въпросите за хлеб, облекло и др. са задачи големи, които могат да бъдат решени в голем мащаб само от държавата. Общината може да провежда каквато и да е политика, но не с думи а с материалните средства с които разполага.

Това са финансите на общината — приходите и. Приходо-разхода или бюджета на общината, това е огледалото на политиката ѝ.

Плевенската община има консолидирани дългове около 3,000,000 лева и летиши около 2,000,000 от които комунистите оставиха като дълг от прехраната 1,200,000 лева.

Комунистите беха влошили финансовото положение на общината.

Бюджета за 1921/22 години, по който управлявахме ний общината е гласуван от комунистическия общински съвет, но корегран по наш проект от министерството в размер на 12,000,000 лева.

Грижи големи се положиха за да се тури ред в финансите и едва се реализира приход 7,984,000 лева и разход 7,368,000 лева; значи имаме един излишек от 615,000 л. От най-големите приходни пера, като върхнините, такси за вода и смет, фирмите и пр. бе предвидено да постъпят 6,200,000 лева а постъпиха само 2,750,000 лева. Затова пак от сергии, интизап, публични търгове недобори и пр. беха предвидени 2,500,000 лева, а постъпиха 4,750,000 лева.

По разхода са направени икономии по всички параграфи в размер на 3,755,000 лева. Например: от заплатата на служащите 750,000 лева, домакински разходи по пожарната команда 200,000 л., и пр. Икономията от заплати на служащите не иде от намаление на заплатите а от намаление броя на служащите с около 80 души, като припо-голем надзор върху ос-

таналите службите в общината се извършваха последовно.

Недобори 1,200,000 лева се събраха благодарение грижливото проучване и твърдото събиране вземанията на общината. Само от д-во „Лист“, което беше заставено да си изплати облога за тютюните от 1919 год., се събраха 480,000 лева.

Интизапа е дал 1,000,000 л. от които требваше да се броят на окр. постоянна комисия половината около 500,000 лева. Обаче благодарение връжките ни с нея и добрите ни отношения с централната власт, успехме да ги убедим да се задоволят само с 190,000 лева. Една явна печалба за общината от 200,000 лв.

Премахнахме таксата бач и таксата върху продажбата на предметите от селените на пазаря, като вредни за развитието на пазаря и като такси, които продавача селянин прибираше, чрез повишение цената на продукта в даден и троен размер, от гражданите.

Таксите за вода и смет заслужават повече време да ги разгледаме, защото около тях се вдигна голем шум. В бюджета на комунистите за 1921/22 г. беха предвидени да постъпят по 3,000,000 л. В корегранд на бюджета участваха представители от всички групи на блока. Дотогавашния общин. съветник Пиронков настоя да се намали по на 1 милион л. Аз от страна на земеделците поддържах, че не могат се събра. Но „вещия“ по общинските дела Пиронков настоя да останат по 1,000,000 лева, защото богатите щели да плащат вече. Съгласих се и аз щом ще плащат богатите. След блоковата тричленна комисия през септември постъпи нашата тричленна комисия. Ние изработихме правилници за тях такси, напечатахме ги в общинския вестник и заявихме, че ще ги приложим. Едно от главните условия в договора ни с блока е и това: правилниците в тая им прогресия да бъдат гласувани от общинския съвет. Пръв ми направи възражение същия Пиронков, че не могат да се приемат, защото по-големия товар паднал върху малко макар и богати граждани. Отговори ми се твърдо, че държим на тех и блока бе принуден да се съгласи. Назначи се комисия от блока: Бойчинов, П. Ячев и Тонков, която да ги проучи и внесе някои поправки. Съгласихме се под условие, че облога по нашите правилници на 50% от гражданите — по бедните не може да се увеличава, на останалите 50% — по богатите може да се намалява, но общия сбор да бъде пак по 1,000,000 лв. Правилниците беха внесени и гласувани от съвета. За тех отказаха национал-либералите да гласуват, защото не били ги проучили и комунистите, защото били засегнати повече от 600 души в града и не сме щели да съберем таксите, а сме ги гласували за демагогия.

За че съ законни и справедливи най-големата им защита се даде от Бойчинов и Тонков. Ний поддържахме, че правилниците по форма съ незаконни, но тях такси трябва да се съберат, защото общината е извършила разхода за поддръжане водопроводите и за извършване сметта като е взела нужните за това суми от общите си постъпления и ако сега тези такси не се съберат, общината не ще може да достави дърва за училищата и изплати добавъчното на учителите. Правилниците в тая си прогресия съ справедливи, защото бедния плаща малко, а богатия много.

Напразно се мъчат комунистите да доказват, че тях правилници облагали наравно богатия и бедния.

От 20 до 100 лв. такса съ платили около 3000 семейства и то 122,000 лв., от 150 до 600 лв. — 730 семейства сумата 186,000 лв., от 800 до 2000 лв. 125 семейства сумата 150,000 лв. и от 2500 до 7500 лв. само 45 души сумата 182,000 лв. Явна е прогресията и справедливостта. Може би съветниците блокери да съ били в момента при гласуването им искрени, но техните настояници — тузове се надсмиваха под мустак и си казваха; вий гласувате, но ний си имаме спасители: Окр. Управител, Министра и най-сигурния Административния Съд.

И така излезе. Те трагнаха да се молят на спасителите си, да не ги утвърждават. Управител и Министър земеделски не можеха да спят нашата дейност и ги утвърдиха. Почнахме да изпращаме червените известия. Това предизвика буря в десните партии, а даже и в радикалната. Те не можаха да поверват че след 45 години некакви си дружбаша с техните гласове да ги заставят да платят по 2 до 3,000 лева такса за година. Това и комунистите на можаха да ги заставят. Съвета почна да се люлее и защитника на правилниците в съвета демократа Тонков бе принуден да държи беседа върху законността и справедливостта им в демократическия клуб. Обаче не можа да успее, защото те всичко разбират, но да плащат повече от бедния нито съ го вържили, нито доброволно ще го вършат. Техния данъчен девиз е „на калпак“.

Скандала беше неизбежен. Почнаха да подават жалби в административния съд най-първите партизани, а жалбите се пишеха и мотивираха от видни партизани адвокати обединисти, демократи а даже и радикали.

Това, казваха те, си е адвокатска професия, то не засега нашата обществена дейност. Може и така да е за тех, но ний — по простите без дипломи — разбираме, че веднъж техните представители гласували тия правилници, измена е да се атакуват не само пред съд а и общо в споровете върху тех между гражданите. Признават че съ необходими, единствения приход за да не се затворят училищата, длъжни сте да ги подкрепите с агитацията си, с което ще подкрепите общинската управа в усилието ѝ да поддържа училищата. Извиняват се съветниците блокери, че не можели да заставят партизаните си да не подават жалби. Нека се знае, че нито един комунист и земеделец не подаде жалба, макар и да има някои доста богати и обложени от тех.

Напразни беха жалбите им и чакане лично по вратите на административния съд. Аз с твърдост и пълно законно основание до като да дойде решението на съда да се отложи, а в последствие и да се спре събирането им, събрах такси на сума около 1,000,000 лева. Бедните сами си внесаха таксите, а богатите и лидери партизани Таслаковци, Мочевци и др. благоволиха да ги дадат след като ги посетиха керуци от пожарната команда и войници с щикове. По тия такси десницата се самоизблочи и измени на платформата, а комунистите видеха, че не си играем като тех само на бюджети и заплашвания, а това което обещаме вършим го, защото сме го обмислили и действуваме смело.

Таксите съ отменени от съда не защото нямаме право на тех, а защото не сме взели правилна база на облагане.

Както и да е, положението на общината се спаси с тех и остава на тия които съ дали жалби «да имат да взимат», когато турмата повърне жертвите деца тогава и те ще си вземат обратно сумите. Срам и позор за тоя гражданин, който се опитва да си ги иска обратно. Той според състоянието си е бил длъжен да подпомогне своята община, още повече, че общината върши услугите и сега.

Общинския съвет не можа да гласува своя бюджет за 1922/1923 година, защото последва нареждане да не гласуваме такъв докато не минат в камарата новите приходи на общините. Бехме принудени да работим с бюджета от 1921/1922 год., който не ни даваше възможност да приложим в пълнота своята платформа.

Икономията и грижите за заздравяване финансите на общината в тая година още по ясно проличаха. Приходите по всички пера беха засилени и чувствително увеличени благодарение на големия надзор упражняван непрекъснато от тричленната комисия. Нивите за 1921 год. дадоха 15,000 кгр. фураж, а през тая година 25,000 кгр., ливадите за 1921 год. дадоха 20,000 кгр. сено, а за тая 80,000 кгр.

Интизапа за 1921 год. съ използваше от общината. Това положение сварихме от комунистите. Те съ против отдаване общин. доходи на наемател, едно здраве становище, което поддържахме и ний, и тая година продължаваше да го използва общината. Обаче яви се предприемач, който даде цена не само износна, а и неочаквана от никого. Миналата 1921/1922 год. се е получило около 1,000,000 лева, а сега предприемача даде 1,500,000, плюс 30,000 лв. за разносни по събирането му до тогава, останалата сума да изплати до 5 декември т. г. а не до 31 март 1923 год.

Платежите ще стават по курс швейцарски за база 100 лв. швейцарски за 3,000 бжлгарски. Ако нашия лев падне ще доплаща разликата процентно, ако се качи ще плаща лев за лев. Епизоотическата върхнина на държавата той ще си я внесе. Платката на 5 септември беше 200,000 лева а той поради курса брой 217,000 лв., с 17,000 в повече. Явна са изгодите и ползите от даването интизапа на предприемач.

При такива изгоди за общината ний останахме от становището си да го използва общината, като изключение.

Всички до сега преди изборите назначаваха маса служащи и надничари за да им ограбят гласовете. Ний тжко обратното вършим. По щат трябва да имаме, и в комунистическото управление имаме, 323 служащи, а днес имаме само 214 или в по-малко с 109 души. С това се прави една икономия месечно около 100,000 лева, а годишно 1,000,000. И при тоя намален персонал при добрия надзор, който се упражнява върху него, службите в общината се извършват нормално и добре.

Данците и таксите се събират настойчиво, еднакво за всички граждани без да ги делим на наши и ваши.

С една дума полагат се големи грижи да се заздравят финансовото положение и средствата на общината да отиват само за полезни работи, строежи и на предназначението си.

Хигиената е една много важна служба на общината и се изразява в поддържане на две градски амбулатории с двама лекари, заедно с достатъчен персонал от фелдшери и др. Построихме собствено здание за амбулатория зад общината, ще се построи още едно при казармата.

Болести в епидемическа форма из града почти нямаше, благодарение усърдието на лекарите и персонала им и съдействието което им се даваше.

Лекарства са давани безплатно на всички бедни нуждаещи се от такива. Тук нека помена, че комунистите напразно твърдят, че само техното управление било давало лекарства на бедните. В техно време от 1 април 1920 год. до 1 юни 1921 год. за 15 месеца са дадени лекарства на 1007 семейства за 33,311 лв. В наше време от 1 юни 1921 год. до 1.X.1922 год. за 15 месеца са дадени на повече от 1,500 семейства за 60,000 лева. Ясно е че грижите по даване на лекарства на бедните не само не са намалени, а напротив засилени. Почистване на града се е вършило, макар и само задоволително поради малкото кола с които се разполага, но редовно. Вжн от това два пъти се почиства общо с трудовашки каруци.

Прехраната на бедните и слабодоходните граждани. Въпроса за хлеба—прехраната е един голем социален въпрос, който може да се разреши поне задоволително само от държавата. При съществуването на консорциума въпроса беше доста добре на път за разрешени, гражданите намираха жито по 3 лева клгр., но търговците житари и банки, подпомогнати от комисията на репарациите, успеха да го преманат и да сплнат още повече прехраната за широките народни маси, но за това пак да запазят своите големи печалби от спекулата с житото—хлеба.

В всеки случай нам оставаше да се справим и работим с наличните средства.

За това поискаме и ни се даде заем 3,000,000 лв. оборотен кредит, с който купувахме жито. Житото се преработваше от общ. магазин на брашно и хляб и раздаваше на чиновниците и малодоходните граждани на костюмна цена, сравнително по ниска с пазарната и качество винаги по-добро от пазаря.

Хлеб за крайно бедните се раздаваше на намалена цена: 3 лв. клгр. брашното при пазарна 7 лв. и хлеб 2'50 лв. клгр. при пазарна 5'50 лв. клгр. Крайно бедните беха определени от специални комисии из кварталите и приемани от съвета. Дава се цела зима на 600 семейства с около 2,000 члена с намалени цена брашно и хлеб.

Кавга около тая прехрана вдигна пак блока. За да се дава това брашно по 3 лева килограматреба да се покрие една разлика—загуба от около 500,000 лева. Тия пари трябва да се намерят и тогава да се раздават. Ний предложихме тая загуба да се покрие като гласуваме един извънреден бюджет с приход 50% върху таксите за вода за 1921 год. да се събере в размер 500,000 лева и се расходва за тая прехрана.

Комунистите верни на своя девиз, „или всичко или нищо“ отказаха да гласуват за оборотния кредит и за тая прехрана с мотивировката, че това било само заложилки за народа. Ний държахме здраво на това, да се помогне с каквото може на бедните. Интересни беха хората на блока който чрез устата на М. Бойчинов заявиха, че по принцип са за тая прехрана, но са против облагането с такса за вода чорбаджиите за 1921 година. Мотива им беше, че облагането било незаконно и най-важното станало много. Сжщия, който защити правилниците за 1921 и 1922 г., че са законни, сега, когато е въпрос за прехрана, намери, че бил незаконен, без да каже щом признава, че се налага и в платформата го има, да се даде хляб на бедните, отгде да се вземе сумата 500,000 лв. Блока отказа да гласува кредита бюджета, аз си подадох оставката като имет и чак тогава те беха принудени да го гласуват. И питат защо се бил разтурил съветът! Ами по такива въпроси, като правихте опозиция, можеше ли да се работи? Вие нарушихте и изменията на договора ни.

Комунистическата прехрана през 1920 год. загуби много повече граждани, но тогава държавата пониса 1/2 от загубата. От нея прехрана държавата е понесла над 500,000 лв. и толкова общината.

Вжн от това чисто по комунистически те халнаха и от оборотния кредит 1,200,000 лв., който днес общината трябва да изплаща. Ние сме да се похарчат и 5 милиона за прехрана, но преди да се харчат да се намерат и съберат, а не да се оставят дългове на общината, които трябва да се изплащат с което само се съжда бюджета ни.

За това при наличните средства да се дава само на крайно-нуждаещите се, нещо което стана въпреки опозицията на блока, благодарение на нашата настойчивост.

Нормировката на хляба и месото, както и заповедите с които се не позволяваше да се купуват храни, птици, яйца и зеленчук от търговците в четвъртък и петък доста допринесе за недопускане спекулативни продукти. Ние знаем, че само чрез производството и износване на пазар на продуктите може

да се влияе и регулират цените напълно, но все таки докато това се постигне, все има полза и от нормировката. Общината с всички средства и големи глоби на нарушителите поддържа нормировката, но за голямо съжаление по-богатите граждани, имайки възможност и целийки да избегнат неприятности, доброволно плащаха повече, с което спазваха нашите усилия.

Истинско регулиране цените на продуктите от първа необходимост ще може да се добие само чрез **Общинския магазин**, който е основан от комунистически общ. съвет в началото на 1921 год.

Това е едно начало, което ако се развие до възможно голем размер ще изиграе много голема роля по отношение прехраната, облеклото и пр. на бедните граждани.

Неговото създаване се посрещна с насмешка от буржуазията, която в скоро време се преобърна в злорада. Магазина е една голема общогражданска кооперация, която с средства от общината и гражданите и съдействието на държавата и гражданството си поставя за задача чрез организирано модерно производство на продукти и преработване и доставка на такива на право от производителите им, да достави качествени и на сравнително ниски цени продукти от първа необходимост в началото на бедните, а по сетне и на всички граждани.

Спекулантите търговци само могат да бждат против магазина, защото им прекъсва ограбването на гражданите. Съзнателния и почтен гражданин даже буржуа не може да бжде против магазина, защото той уреждайки прехрана, облекло и вобще живота на масата, поддържа търпимостта между класите и ред в живота. И при все че това начало е комунистическо, не може да се приеме за комунистически метод за избираване на работническата класа от глуда. То е буржуазно и по структура и по цели, но у нас буржуазията е еснафска, несазнателна и най-главно хайдушка, защото се е съждала главно по пътя на спекулата и ограбването на държавата през войните и търговете. Но за голяма изненада блока, без радикалите, макар че на думи сж за магазина, делом работят по разни скрити пътища за сплване дейността му. Маса граждани очакваха, че ние ще закрием общ. магазин щом е комунистическо начало. Така направи блока в Варна, гдето управляват общината сами без земеделци. Ний ржковолейки се от принципа всичко добро и полезно, дадено му началото откогато и да е, ще го продължим, развием и издигнем щом като носи добро за гражданите, с всички сили и средства наложихме да се продължи доброто начало. Ще ми отговорят: защо вий земеделците да сте ни наложили, когато и ний имаме представител в управителния му съвет? Това е верно и може би лицата в управителния съвет искрено да работят, но аз вас лично, като личности, не виждам като противници на магазина, а вашите партии с своите водачи адвокати, банкери и търговци. Вий сами доказате, че поведението и становището на вас в управителния съвет и това на общинските ви съветници не ангажира в нищо вашите тузове-фактори партизани. Нали вий гласувахте правилниците, защо вашите първенци ги атакувахте в съда?

Нали вие употребихте сума над 1,000,000 лв. от оборотния кредит за прехраната за доставка на дърва, джски и производство на тухли, вар, което по форма е нарушение, но по съдържание законно? Щом като и вашите първенци сж съгласни с вас по магазина, защо видни търговци ваши партизани подадоха заявление в Централата на Народната Банка, с което дописаха за нарушението и искаха да се отнеме оборотния ни кредит? И нареждане се получи да върнем едната сума 1,200,000 лева.

Измена и лицемерие на вашите водачи не е ли това, едно да говориш, а по подъл начин да пакостиш на магазина. И ако аз ви писах остро писмо, че вас държа отговорни за нарушението, то е спално право, защото вашите партизани донесоха и подигат въпроса, с цел да сплнат магазина.

Това сторих и за да ви потегна, защото вие не бехте в течение на сметките и положението на предприятието. Ще ми кажете, щом е така защо ни държите в управителния съвет когато в общината се разделихте? Държа вие, а настоявах и комунисти да има, но те по терк от Москва отказаха, за да сте в течение и контролирате—не, а виждате сами непосредствено, че всичко у нас е открито, чисто и насочено само за доор на гражданите.

При все че буржуазията е турила в ход явни и скрити средства, а комунистите разни интриги за гешетти, за да сплнат магазина с цел пхравте да не им се пречи на гешетите, а вторите за да доказват, че само те са искрените и честни общински дейци, магазина се развива нормално и доста бързо.

Прехраната беше възложена изключително на магазина, който приемаше житото от купателната комисия, преработваше го на брашно и го раздаваше.

Варта на пазаря беше 1 до 1'20 лв клгр., а магазина я доставяше по 75 ст. франко сградите.

Тухлите щеха да стигнат над 700 — 800 лева хилядата, ако магазина не ангажира две тухларници и произведе над 1,000,000 тухли, които продаваше по 500 лв хилядата и то по-доброкачествени.

Дървата през зимата на 1921 год. бяха на пазаря над 300 лева, а магазина ги даваше на много по-ниски цени. Ами сж сегашните дърва, каква голяма услуга ще се направи на гражданите?

Новите дърва, които е купил магазина сж над 12,000 кубика. Те са сухи, сечени от трудоваци. От-

пуснати са по ходатайство на сегашната III-чл. комисия от Дирекцията на Трудовата повинност от гората „Лонгоза“ по 60 лв. куб. м. франко гората. Превоз се плаща до гара Дюлен Чифлик 95 лв. на куб. м. и с навлото всичко стпват на магазина около 240 лв. Поистигнали са вече 6—7 вагона и се раздават на килограм. Заинтересовани търговци вдигат шум и пускат всевъзможни интриги по тия дърва с единствената цел да отклонят гражданите за да купуват от тях.

Напразно спекуланти се мъчат да сплнат доставката. По цена и качество дървата са толкова износни, че само глупака може да се подмама по вас. Доставката е от държавата, та за спекула и дума не може да става. Организирана е добре с подзоза им и въпреки вашето мъжко поведение ний ще доставим навреме, достатъчно и на много по-ниски цени дърва на гражданството.

Банята се поправи и поддържа много добре от магазина.

Зеленчуковата градина сжщо е добре и играе роля при регулиране цените на зеленчука.

Аптеката се развива добре и доставява по определени цени и с-ерени по рецептите лекарства на всички граждани. Тя ще даде вече и печалби за своето разширение.

И сирене тая година магазина предприе да приготви. Въпреки, че свчарите се беха ангажирали с мандраджии, не се позволи да се открива частна мандра в града. Реши се от съвета такса за паша да се азема по 30 л. на овца от овчари, които продават млекото си на частни мандри и да се освободят от всекаква такса тези, които продават млекото на млеко на гражданите и за сирене на общинските мандри. Магазина ангажира две мандри и се приготви около 20,000 клгр. сирене. по 25 лв. клгр., прието на 20-я ден. От него една част се раздаде още тогава на гражданите по 26 л. клгр. и сега има в склада 8,000 клгр., което ще се раздава предимно на чиновници и бедни граждани. Това е само един сполучлив опит, който дава поука идущата година доставката на сирене да се организира в по-голям размер.

Общо взето магазина се развива добре, създава нови отдели и почти всичките му предприятия ще дадат печалба, която се употребява пак за магазина. Магазина прави и големи услуги и на самата община, като ѝ доставява разни предмети и материали без големи формалности и като дава в аванс на служащите брашно и др. до като си получат заплатите.

Магазина при умело ръководене и съдействие на община, правителство и самите граждани ще изиграе голема роля и ще донесе голема полза не само за бедните, а и за всички Плевенски граждани. Ний на власт и в опозиция ще работим искрено за неговото развитие.

Просветата на града, основно и прогимназиално образование, сж непосредствена грижа на училищното настоятелство, което поради разнообразния си състав и кавгата за председател не можа да изпълни дългата си. Настоятелството има свой бюджет, но той получава приходи сж изключително от общинския бюджет. Общината поради невъзможността да реализира приход 12,000,000, а само 7,000,000 неможа да отдели големи суми в разпореждане на настоятелството, но и колкото можеше да се отдели не се използваша.

При все това училищата беха белосани, почистени и целата зима поддържани редовно с дърва. Изплати се и добавчното на учителите.

С съдействието на общината имаше в педическата гимназия трапезария за закуска на бедни ученици. Постанови се и усилено се събира 35 %, единоратен налог върху прските данъци, от който ще се получи около 1,000,000 лева, с които ще се построи ново училище. Настоятелството се разтури пак по възникнало несъгласие между блока и земеделците.

Училищната тричленна комисия пое управлението и полага големи грижи, за поправка подовите и почистване на училищата, доставка и боядисване на таблите и др. принадлежности и помагала. Тя ще достави и учебници на бедните деца.

Наредено е да се оградят с камъни и тухли всички училища, като е почнато вече с „св. Кирил и Методий“. На турските училища е дадена помощ 60,000 лева, а на еврейските 20,000 лева.

Фондове нашите училища нямат и за това очакват приходи само от общинската каса.

Общинския съвет реши и преписката е в действие, да се отдели от мерата „Майтапа“ на българските училища 1,600 декара, на турските 300 и на еврейските 100 декара земя, на която земя приходите да отиват изключително за училищата.

При настоячивото ходатайство на земеделците, кошничарското училище от Никопол бе преместено в Плевен и Висшия Педагогически Курс от с.д. Дабник сжщо в Плевен.

Читалище библиотеката в града се поддържа в Д-во „Сжгласие“ и се помещава в общинското здание. Това дело в ръцете на Д-во „Сжгласие“ се развива бърже и сегашните помещения сж отдавна тесни и неудобни, а и самите помещения сж нуждни на общината. По искане на Д-во „Сжгласие“ и наше ходатайство Министер. на Просветата с закон подари 500 кв. метра от двора на къщата музей за постройка на читалище.

По маса съображения не се почна постройката на сграда, въпреки че общината им обещава помощ в пари и материали.

А знае се, че общинската аптека сега се помещава в чуждо здание, има решение на съда да го освободим. Постава се на разрешение въпроса в сж-

вета и при общо гласуване се реши да се премести аптеката в сегашната читалня, а за читалня да се даде друго помещение. Някои заинтересовани от управата и чиновниците на Д-во „Съгласие“ по чисто партизански съображения издебнаха и хвърлиха упрек на нашата група, че с решението си за преместване на аптеката в читалнята умишлено сме работили против Д-во „Съгласие“, без да джърят сметка, че това решение е по предложение на П. Ячев — радикал, а радикалите вечно работят за читалища и просвета.

Ново и големо читалище, салон и библиотека ще се построи при разбиране и съдействие от власти и граждани. За целта е отпуснато и място, вероимно че ще се съгласи Министерството да се построи сградата в градината на къщата музей, като се отдели специална зала за нареджанието сегашния музей. Сградата няма особено историческо значение, а и може да се запази цела под новата сграда, която е прибивавал Цар-Освободителя 2 часа. Дървения материал ще се даде от Министерството на Земледелието безплатно. Общината може да предвиди в бюджета си 500.000 лева и материали и трудоваци. Фонда за издигане паметник на падналите в войната от 9-а Дивизия има 500.000 лв., които може да се употребят като се отдели специална зала за бюстове, картини и пр. от войната.

Въпреки искането на Военното Министерство да вземе сумата за друга цел, аз взех инициативата, конституира се управление на фонда по стария устав и аз като председател на фонда задържах сумата в Земледелската Банка.

А и Плевенското гражданство е длъжно да даде по-големи дарения и ето, макар и да сме дружбащи, ще работим за библиотеката и читалище.

Дворните места са раздадох публично при най-голема справедливост и безпристрастие с жребие в салона на Д-во „Съгласие“ от сегашната тричленна комисия.

Този болен въпрос за задоволяване на бездомниците, който се усложни особено след последната война, се реши от общинския съвет в едната му част — даване на места. Комунистическият съвет го разреши по своему, така че и първите им хора се отказаха да вземат поради лошите условия, под които им се даваха. Ний дадохме местата на ниска цена и да се изплатят в срок от 10 години, след което получателя става собственик. Местата с които разполагаше общината около града бяха недостатъчни и следваше да се отчуждат и частни ниви и лозя около Лагера. Там пак изникна кавга между нас и блокарите. Те въобще са по принцип против отчуждаването на частната собственост. Искахме да се отчуждат, да се включат в чертите на града, за да им бъдат заплатени като дворни места. Съветника Тонков казваше там, че утре ще се посегне да се отчужди и моето лозе което е на близко до отчуждените. Както и да е, мина и тая гюрултия но не без сътресение за съвета.

Решението на съвета си остана дълго време само решение без да се изпълни. Кой бавеше работата, остава да каже радикала Ячев, който беше в комисията по признаване на бездомниците, и пречил му е некой от нас да действа или има други причини. На залягането се тури край с разтурване на съвета и дохождане на III-чл. комисия, която за 10 дни призна бездомниците и раздаде местата.

Раздадох се в IX кв. „Бездомнишкия“ всичко 431 парцели и в VII кв. „Лагера“ и над VIII кв. 293 парцели или всичко 624. От тия на лагера и VIII кв. издрвата линия 49 парцели се продадох на търг пак на бездомници и се получи сумата 650.000 лева, която сума ще се употреби за благоустройство на същите квартали.

За отчуждените частни места има указ и тая зима ще бъдат раздадени под особенни условия.

Нека се знае че комунистите парадиха, че даваха места на бедните, но тогава не си взеха по-малките им хора, а и сега агитираха между масата, че ний няма да им дадем места, само ги залягваме, а от друга страна бившият кмет Ив. Кантарджиев и водителя им В. Табчин сега си вземаха по едно място и то им се паднаха добри в VIII кв. Те забравиха, че в съвета гласуваха против правилника за раздаване на местата, защото сме щели да разграбим общинските места за свои партизани, а сега тихичко участвуваха и те в това „разграбване“.

Тоя случай характеризира комунистическата последователност в изпълнение московските тезиси и това що говорят на масата.

С раздаване местата за жилища не сметам, че сме разрешили бездомнишкия въпрос. Тоя който взема място от лагера и IX кв. явно е че нема пари да си направи къща.

Заем срещу ипотека трябва да се уреди за бездомниците, за да може да им се отпуснат пари от Народната Банка с едина лихва и дълъг срок на изплащане, с които да си построят жилища.

Това трябва да направи бдящия общински съвет. Нашата група ще поддържа и работи да се разреши и получи срещу ипотека заем на бездомниците.

Жилищната криза в града е на лице и доста сполучливо се урежда от жилищната комисия. Голем шум вдигах собствениците на дюкяни и големи къщи, които са из средата на блока, против закона. Най-много за него и ще работим за задържането му и след 1 януари 1923 год. Нека блока отговори: за него ли е, какво ще прави еснафа като му се увеличи наема на дюкяна?

Градската градина се поддържа доста добре, постлаха се някои алеи с чакъл, загради се от към Винарското училище и сега е почната оградата и от към казармата.

Старите военни сгради и конюшни бяха сринати, с това градината се разширява двойно.

Не се позволи да се строи офицерска а сега трудовашка сграда в юго-западния ъгъл, както беше определено.

Плевен ще бъде един от редките градове, който има в своя център такава обширна градина. Сега остава да се очистят боклуците от сградите, да се оградят и засади с дървета. Не се позволяваха никакви и ни кому градински уаселения, с което градината винаги беше свободна за разходка на гражданите.

Горския разсадник се разшири и подобри. Тая година имаме 300.000 двегодишни акациев дръвчета и токоз едногодишни. Засеяното им става от учениците от гимназиите с трудова повинност. Тия акации ще се употребят за заселване около града. Посадиха и разкопаха се с трудоваци, ученици от гимназиите и прегимназиите, дръвчетата на Лагера и Текийския баир.

Ниви има общината в местността „Майтапа“ и „Дрен“, които се приведоха в известност и даваха за заселване наполовина в натура. Тая година при по-голям чалзор се получи 25.000 кгр. зърнен фураж.

Ливади имаме в Дрен, които също се покосиха от трудовото бюро и жандармерията наполовина, като и докараха сеното в пожарната команда. Получи се сено над 80.000 кгр.

Пазбища-мери общината има над 15.000 дека. Плевен поради централното си положение още от турско е имал много мери. Но бившите общински управници при всеки избор все са отстъпвали по нещо на съседните села, до като са я докарвали до там, че и останалите да са спорни. Майтапа при все че е наш и сега се оспорва от с. Брестовец, спор който на всека цена трябва да се разреши.

Комудара е останал малко вследствие заграбване голема част от властници през 1910 год. в демократическо време. Тржстара също е останал на половина.

Томовото бранище от 800 дек. е продадено от стамболистите през 1906 год. на Компанията Стоянов и С-ие за 1.000 лева, през 1919 год. го купуват от тях ясенчени за 130.000 лева.

Плевенските граждани от долния край на града по „щешалик“ завеждат дело и го спечелват в окръжния и апелативния съд. Сега делото е в касационния съд, където сигурно ще го спечелат. По закон то мина в района на с. Ясен, обаче щом се спечели делото в касацията пак ще мине в наш район.

Остава общината да се заинтересова по добре и като действа за сдържане и спечелване на делото да даде суми за изплащането му, за да остане за общ пасище на града. Пасищата са големо богатство за града и се необходими за развитие на скотовъдството и трябва да се пазят от разграбване.

Полски имоти има всеки гражданин. До сега малко грижи са полагани за запазването им. В нашата платформа искаме да се обявя града за земеделски, за да могат да се заплащат от общината повредите нанесени от неизвестни злосторници.

Обаче новия закон за подобрене земеделското производство и опазване полските имоти ни улесни. Пълното му приложение ще стане скоро и само тогава притежателя на полския имот ще бъде сигурен, че плода от имота му не ще бъде ограбен от никого, а прибран само от него.

Полските пазаци бяха назначени след избирането им от самите стопани във всека местност. Упражняваше се пълнен надзор и строго се наказваше всеки провинил се пазач. Благодарение на това и енергичното преследване и големото глобяване на злосторниците, признава се от всички, че сравнително сега полските имоти са добре запазени. Най-големите пакостници безпорно са овчарите. Тех улеснихме с паша като не допуснахме както по рано овце в нашия район от съседните села, допуснахме ги из старината при особени мерки и гаранции, но винаги следехме и строго наказвахме провинилите се.

Нови пжтища съгласно чл. 51 от новия закон са прокарани над 50 между имотите на граждани. Това е благодат за стопаните и облагородяване на самите имоти.

Разшири се и се поправи за разминаване на кола пътя от циганската махала за лозето на опитната станция. Така ще се направят постепенно всички общи полски пжтища.

Лозарството се подпомага като се уреди продажбата на гроздето преди общия гроздобер с особена контрола, с което се премахнаха кражбите. Определи се и се спазва 18 септември като дата за почване на гроздобера с което се задържа гроздето за по добре узряване.

Кооперативна изба са решили плевенските лозари да си правят, за което имат вече устав надлежно утвърден. На тая общо-гражданска изба се отпуснаха 100 дек. место от лагера за сграда и обрзцово лозе. На това добро и единствено спасително дело за плевенския лозар блок, в лицето на обединения Бойчинов се опита да се противопостави. Той при решаване да се дадат въпросите 100 дек. каза, както всекога, че по принцип и той е за, но да се отложило за проучване и даване по друг закон. Не е съгласен да се даде земата по дружбашкия закон за Т. П. С., без да каже по кой друг закон ще може да се даде, когато не съществува такъв. Явно е, че като буржуа не може да бъде за всестранното коопериране на лозари.

В скотовъдно отношение се положили големи грижи. Плевен има нужда от млеко и може да развие краварството. Купиха се 2 бика от които единия

породист и се взеха от чифлика „Клементина“ два на използване.

Доставиха се трън нерези породисти и един пжрч от породата „Снаиска“. Отделиха се 2.000 декари от „Майтапа“ за скотовъден фонд.

Земия се отчуждава от общ. комисия за Т. П. С. от едри собственици над 5.000 декари, която скоро ще се раздаде на бедни и безимотни плевенски граждани по 100—150 лева декара.

По повдигане изобщо на земеделското производство и опазването му се полагаха големи грижи, но за да се получат по-големи и чувствителни резултати нужни са години за да се приложи един по-обширен план на работа изцело.

Свляхатия — кланицата е в много лошо и нехигиенично състояние. До сега малко внимание се е обръщало на ветеринарната служба — контролата върху месото и пр., без да се вижда какви пакости се нанася на здравето на гражданите. Полагат се грижи и се поправя доколкото позволява самата срутена вече сграда. Плевен бърже расте и консумира много месо. Имам и голем пазар на добитък, от който се купуват добитчетата за правене пастарма. Клоло се е от 1917 до 1920 год. по 400.000 кгл. месо, през 1921 е закляно 700.000 кгл., а през 1922 само за 9 месеци 560.000 кгл.

Имам всичките условия за големи приходи от една месарна кланица.

Доведена вода от Буковското езеро или чучура и построена модерна кланица за 3—4.000.000 лева на концесия, тя със своите приходи ще се изплати в 10 години и ще принесе голема полза на града.

Благоустройствено града е изостанал много надире. Виновици за това са досегащите му управници, които са работили много малко, а и колкото са работили било е без план и система. Плевен е град, който още от освободението ни, особено след минаване на централната линия, бърже се развива и при една планомерна работа би могъл доста да се благоустрои.

В него живот кипи, има условия за работа и той заслужава по друга част в издигането си. Като изключим времето на Табаков, когато се е направило доста нещо, всички останали просто са проспали времето и са се настанявали в общината ей тъй само за „агалдж“.

Гарата е оставена далеч от града по съображение да си продават народняшките чорбаджии на по висока цена нивите, в които са определяли да се остави гарата.

И сега когато ний се захем да преместим гарата край града — на сжр-пазар — същите чорбаджии, понеже ще им се отчуждат ценни места край града за нея се опитват да пречат. Ами и комунистите си направиха малко политика с гражданите от V кв. на които се отчуждават къщите за нея, като ги караха да протестира, защото щели сме да им вземем къщите без да ги заплащаме, за да правим гара, която щела да служи само на чорбаджиите.

Ог преместването на гарата ще се ползват преди всичко бедните, а също и целия град.

Обинявахме ни и че сме я почвали само преди изборите, а не сме мислили сериозно да я правим.

Тя е почната и въпреки пречките отива добре и макар бавно и по-късно, но в края на крайщата гарата ще се премести на сжр-пазар. А на бедните от V кв. ще им се срият къщите само след като им се заплатят, дадат парцели и време за да си построят нови къщи.

Ето виждате шосето от гарата до града, което се пресича от линията се измества под Бейския баир и постила вече. Трещаше да го строи общината, но благодарение нашите връзки с правителството, строи го държавата.

Трасето на линията се строи от трудоваци, репсите се поставят и вервам до зима да дойде до града, където ще могат да се стоварват дървата и да се уреди даже пжтища да се докарват с един-два вагона. Общината ще помага, държавата ще я построи.

Гробищата е решено да се преместят срещу бирената фабрика, защото пред тях ще бъде новата гара. Новите гробища са заградени с окол и след като се направи шосе до тях ще се открият, като се забрани да става погребение в старите.

Старите ще бъдат премахнати след като се изминат 8 години от забраняването им, за да изгине и последното погребено тяло, след което ще се позволи на всички желаещи да пренесат при санитарен контрол костите в новите гробища.

Трети етаж на общината се построи по стопански начин с помоща на трудоваци. Най-сетне ще може да се прибере в него най-важното отделение — техническото. Чия идея е, не е важно, а кои го направиха.

Водоснабдяването на града е много примитивно, превеждаме вода на някои места с конци, поставени още от турско. Извори и въобще вода има доста на близко около града, но са нужни милиони за тръби и каптиране. Модерно водоснабдяване на града може да стане или с един заем или със създаване специален фонд с облагане гражданите със специална такса за вода.

Вдига се шум около гривичката вода, че бил отменен указ. Указа, както е отменен така ще се издаде от ново, но града не е готов да доведе водата и обещети водениците и бостаните. При наличността на тръби и средства и с разбирателство с гривични водата ще се вземе за града. В това направление се работи сигурно и умело.

Железни тръби е доставило министерството на

благоустройството от Франция и ги раздава на общините на изплащане. Пойскахме и ний 7.000 метра от тях. За съществующите водопроводи се полагаат грижи да се поправят и поддържат. Направихме нови чешми из кварталите и една в IX кв. — бездомнишкия, сега се работат в VIII кв., предвидени са още и ще се направят.

Канали града няма и надали скоро ще може да има. Нема истинско благоустройство без канализация, но за нея са нужни над 60.000.000 лева. Бъдещето, след проучване, ще ни научи как ще се тури поне начало на канализацията.

Калта и праха в Плевен са пословични, кога ще се отървем от това зло един Господ знае. Положението на града е такова, че при липсата на канали всички боклуци от крайните след дъжд се свличат в града и плуват заедно с водата из самите улици. Даже водата която иде от полето не е разпределена по повече улици и въведени в барата по няколко направления, а свободно си върви по улиците гдето намери наклон. Върху това имат думата до сега управлявалите града партии.

Паваж няма даже в главната улица. Ако беше се правил по 100 метра годишно отдавна да имаме такъв. Ний и за това имаме грижата и с прибавката към чл. 72 от закон за благоустройството ще си направим паваж много скоро. Общината ще сключи заем срещу имотите около главната улица, платим в срок от 10 год. Всека банка при такава гаранция ще даде заем и може още идущата пролет да се почне.

Заема с лихвите ще го изплатят в 10 год. собствениците на имотите, защото те вземат наем от дугените си и техните имоти стават по-ценни поради паважа.

Така наредена работата не само е напълно справедлива, ами е и изгодно. Дуген с лице 5 м. който взема наем от 10.000 до 20.000 лева ще плаща годишно с лихвите и погашението около 1.200 лева. Здраве да е, и паваж на главната улица ще направим.

Осветление града почти няма. Един голям въпрос за града, който е можел да се разреши много отдавна, но по-добре ще е това да ви обяснят съблорките демократи и обединисти. В всеки случай града, било на концесия, или чрез общогражданска кооперация, трябва да си набави електрическо осветление за всички улици.

Направи се нещо в това направление, но резултатът не може да дойде скоро. Взехме инициативата да се образува синдикат за създаване електрическа централа при с. Садовец на р. Вит, където според инженерите, които имат и планове за това, можело да се получи 4 — 5000 конски сили енергия. Но за това са нужни 50 — 60 милиона лева и ще може да се реализира само с участие и на държавата в него.

Сегашното електрическо осветление, давано от мелницата на Ст. Коларов, е нередовно и едва задоволява 1/4 от гражданите и осветява само няколко улици. Той е некоректен спрямо гражданите и се опита да си играе с граждани и община, обаче беше заставен да се прибере в рамките на разрешението си, да възобнови осветлението, като му се наложиха и нови условия гарантиращи гражданите от всякакви произволи. Целата борба ни е известна и нема защо да повтарям. Беше се изхитрил да поддържа из улиците осветлението само с 70—80 ламби, обаче накарахме го да постави и поддържа в изправност според задължението му 200 ламби. На всяка ламба има № и всеки гражданин се умолява да съобщава в общината, когато забележи че не свети некая, за да се вземат нужните мерки.

Улиците на Плевен са постлани с кайлжски камък, който, като всеки варовник се разлага от дъжда и студа, вследствие на което много скоро се развалят. Не е имало система и въобще не са поддържани с поправки и сега са в плачевно състояние. Независимо от това, има голяма част непостлани още, от които се навлича голяма кал. Като че ли Плевен не ще може никога да се отърве от калта.

Поне джипо на калта да се остави, като под план бърже се застелат по-главните улици — артерии из кварталите, където просто в дъждовно време не може да се минава. Кайлжският камък, макар и лош, близко е до града, в изобилие е и с него можем да си услужим напълно. Начало за постилане на улиците е поставено.

Дековилката, дадена ни от държавата без наем, ще изиграе много голяма роля за постилане на улиците. До скоро некои се подсмиваха на нея, но сега, когато виждат че превоза на камъни с нея се организира от ден на ден все по-добре, почнаха да разбират, че ползата от нея за града е гримна.

Държавата при все че е затруднена от липса на вагонетки и машини, благодарение на нашето настояване отпусна ни 25 вагонетки и една машина. Сега потегаме линията и в скоро време ще можем усилено да превозваме маса камъни.

Общината ако сжумее да задържи 4—5 години дековилката, да я използва непрекъснато, нема да остане улица непослана и в най-крайните квартали.

Трудовата повинност на гражданите от 20 до 50 год. възраст се използва бавно но планомерно и с голема разумност. Комунистите в 1940 год. извикаха всички трудоваци в срок от 15 дни и просто им изхадиха труда и времето.

Богатите бежа допуснати да се откупат по особена таблица според данъка върху дохода и занаятите с пари и материали, главно камъни. Това откупване ставаше доброволно от трудоваците и се контролираше зорко и твърдо от общинската управа, така че всички които трябваше да се откупят се откупиха и

доставиха на общината над 7000 куб. камъни. На бедните пак се даде пълна възможност с прекъсване и когато са свободни да си отбият трудовата повинност без особено да я почувствуват. Това предизвика едно съревнование и съзнание към работата в задоволените бедни трудоваци та-се получиха големи резултати за града. При това поскупване и финансово затруднение на общините, само рационално и системно използваната трудова повинност може да засили благоустройството на селищата.

Резултатите на трудовата повинност са: Работене трасето на линията за новата гара; почистване 2 пъти общо града с каруци от всички боклуци; прокопаване канали за полагане юнките за чешми в VIII квартал; полагане дековилката на протежение 3 километра; откриване новата кариера за камъни и разчистване тая при Чобанов; направа на всички прозорци и врати на новата амбулатория и III-ия етаж на общината; направа и постилане на коледрума на лагера; заграждане на гробищата; направа на улици, само землематра работата на които е ископ над 10.000 кубика пръст; доставка и превоз на около 10.000 куб. камъни по улиците и около училищата в града; научуване на камъни за постилане и шосиране на улици около 8.000 кубика; настилане с чакъл от камъни и направа на бордюри и реголи на около 2.000 м. линейни улици из града; докарване от р. „Вит“ 15 вагона чакъл в X кв. и постилане на пътя от квартала до града; направа на общинско помещение в X кв. за управление на квартал; ограда с направен от трудоваци дувар на салханата; планиране на новия квартал „Нова Америка“; боядисване на общинското управление и таблите на всички училища; направа на широк полски път от X кв. до „Бжчвата“; доставка на 140 куб. чакъл за градската градина; сриване старите военни сгради в градската градина и маса още работи все полезни за града, които нема защо всички да ви изброявам, защото те са винаги пред вашите очи.

Това е господа граждани в кратце моя отчет по общинските дела.

Както виждате през малкото време в което управлявахме общината всички средства и възможности са използвани за делова работа. Кому е големият пай от заслугата от тая дейност оставам вам да прецените.

Безспорно е едно, че нашата група играеше ръководната роля и тя е била най-настойчива и искрена за прокарване на платформата, в името на която гражданството ни даде 1262 гласа — 4 мандата. В това кратко време, без свой бюджет и при това разногласие на групите аз определям това управление като един опит за управление съчетан само от грижи и усилия да се служи на истинските интереси на града и да се твори само блага и добро за него. Делата сами най-силно говорят.

Обещах ви да кажа защо се разтури общинският съвет. Казах условията — договора ни — с блока за съвместно управление. Също при разглеждане всеки въпрос поменах становището на другарите и съветниците от блока. Всички наши и блоковите съветници в началото се стремихме да се разбираме и изпълняваме платформата.

Обаче, блоковите съветници не бяха оставени свободни от партиите си да действуват. Над тях се правеше контрол и те не можеха да не слушат партиите си. Напразно сега се мъчат да прикрият истината и да хвърлят вината на нашата група.

Първата кавга предизвикаха национал-либералите, като отказаха да гласуват правилниците. И тогава не земеделците, а радикала П. Ячев констатира несправедливостта и измената, като публично в съвета заяви че „първия керпич“ от сградата е открит. Той счита съвета в своето мнозинство от „керпич“.

Гласуването мина и без техните гласове. Дадохме си нова дума за верност.

Не се мина много и дойде втората измена, като обединиста Бойчинов отказа да гласува допълнителния бюджет за прехраната на бедните.

По дворните места се взе решение да се раздават, но комисията по признаването на бездомниците не се събираше и въпреки нашето стократно настояване към нея да си привърши работата за да се раздадат местата, като че ли умишлено отлагаше докато мине половината от сезона за строеж.

Кооперативната изба поиска място, а Бойчинов поддържа да се отложи въпроса за проучване и главно да са не дава по закона за Т. П. С. а по некакъв несъществуващ, т. е. да се не дава.

Сиренето, което се приготви от магазина, ни още скра, защото обединиста Бойчинов и демократа Тонков се обявиха против отнемане производството му от двамата техни партизани мандраджии.

Уволнението на ветеринарния лекар Д-р Спасов и секретаря Цв. Димитров предизвика буря в блока и мен почнаха да ми се отправят закани за блам.

Въпроса за Врангела поставен от комунистите бе разглеждан в съвета от обединиста Бойчинов на чисто партийна почва, нахъргайки се по най-циничен начин върху земеделците.

Разбира се, че и ний не му останахме длъжни и му се отговориха достойно.

Долу дружбашкия кмет викаха всички първенци в модерния театър. Насочиха даже шайките си за саморазправа с мен.

Трудовата повинност, особено приложението ѝ по отношение на богатите, ги озлоби още повече против мен и групата ми за настойчивостта при приложението ѝ без да се прави облекчение на блиските им.

Събиране на таксите за вода и смет и общо данъците от богатите им първенци с войнишки щип-

кове не можеше да ги не убеди за лишен път, че те са съдържали гдето са избрали за кмет дружбаша.

Почнаха да говорят между гражданството против общинската управа, с което затрудняваха дейността ѝ.

Съветниците блокри почнаха да бойкотират заседанията на съвета, с което го поставиха в комично положение да имат комунистите болшинство.

Независимо от това, заняти с банките си и канторите си, и по-рано се явяваха много често в съвета и то след многократните викане по телефона и чрез слугите.

Факт е че от 50 заседания, които е имал съвета, нашите съветници са присъствували на всичките с изключение на едно-две. Михаил Бойчинов на 30, Тонков и Маджунков на 28 и пр.

Реши се 1 май да се обяви за празник на града с наличното болшинство на комунистите. И тогава радикала П. Ячев ме запита публично, при тая нередовност на блоковите съветници и явен блам от съвета, мисля ли да стоя още кмет. Отговорих му че аз отдавна съм се убедил, че в съвета не само нема сговор, а напротив има организирана съпротива и борба от блока против мен и групата ми и общо против дейността на съвета.

Давах си оставката два пъти, ще я дам трети и за последен път, но чакам да разрешим още някои неотложни въпроси, па макар и с гласовете на комунистите, каквито случаи имаме вече.

Явно беше за всички, че при такова поведение на блока и създалите се вследствие на това отношения между нас и него, неможеше повече да се работи.

Съвет, от който съветниците от болшинството му комплотират и излагат решенията пред гражданството като ги посрещат към неизпълнение на наредбите на общината, мъчат се да дискредитират и даже оскардизират на публични места избрани си кмет и най-сетне със системното си отсъствие оставят малцинството да бламира кмета и дирижира дейността му, не носи полза никому и не може да твори дела. Той, а по право съветниците му, трябваше да си отидат за да се явят на проверка за мандатите си на нов избор.

Друг изход нямаше за тая съвет и града, освен ново допитване до народа.

Той, след като прецени поведението и дейността ни, всекому ще даде заслуженото.

Голословие не е твърдението, че измената на блока стана причина за разтурването му, а факт безспорен.

Оставката си подадох за последен път и заявих, че ще се ява пред гражданите за да кажа истината и им дам възможност да си изберат нови управници.

Без да му мислят Смолянов, Рачев, Бойчинов Тонков моментално ме последваха, като си дадоха и те оставките.

Дойдох и заместниците ми и се почна играта за избор на кмет и помощници.

Ний гласувахме с лозунга „Нови избори“, а блока се мъчеше и се луташе да съхрани нещо, но беше невъзможно да изберат постоянно присъствие с 7 гласа и то не присъствували всички.

За срам на града и позор на блоковите партии играта за избор продължи 3—4 пъти, до като най-сетне радикала Цонев направи предложение съвета да се обяви за недееспособен, което беше факт, и да се разтури.

При това положение създа разтури съвета и бе назначена наново общ. III-чл. комисия в състав председател аз и членове Г. Цанов и В. Видрарски, която да управлява до изборите на 5 ноември.

Сега и комунистите ме признават за законен председател. Приех да стана председател, да прилагам решенията на съвета и да продължа макар и с по-ограничени права полезната управа. Дружбаша кмет, а сега председател, работи със секретар комунист и инженер демократ, значи виновници за всичко са партиите им а не личностите. Щом си гледат работата като чиновници виждате държа ги.

Това е истината по общинските дела, поведението на блока и измената му е причината за разтурване на общ. съвет.

Кому каква награда ще дадете, това ще се види от резултата на избора на 5 ноември.

Аз и целата ни група едно смеим да ви заявим: че в едногодишната си общинска дейност като кмет и съветници, председател и членове и изцяло като организация сме се ръководили само от интереса на болшинството граждани и общо града и сме работили искрено, честно и настойчиво с наличните средства и условия изключително за града.

Добавяме; ако ни облекете на 5 ноември с нов мандат ще работим по смело и с по-голема опитност само за издигане на града.

Който оспорва нещо да го каже сега, за да му дам обяснения или доказателства или да заповеда в общината за да прочете протоколите на съвета и да се увери в твърдението ми (покажи желаещите да задават въпроси, обаче явя се само един за Томовото бранище, комуто се даде отговор).

Г. г. граждани,

Считам че изпълних един дълг към вас с тая си отчет. Като ви благодаря за присъствието и вниманието, съобщавам ви че на 29 т. м. на това място ще говоря на тема: „Кои ще управляват Плевен след 5 ноември“.

(Бурни ръкоплескания и одобрения от препълнения с граждани салон).

Коопер. печатница и книгоезница „Изгрев“, Плевен